

עמדתו של מקרון לא צריכה להשפיע על המדיניות הישראלית

written by מאיר בן שבת | 26.07.2025

הסכמי אוסלו הביאו לכאן את הרשות הפלסטינית המושחתת והמיטו עלינו מוות, הרס, שחיתות ואובדן תקווה¹, את הטענות הללו יכול היה מקרון לשמוע לא מפיהם של ישראלים² שרים בממשלה או דוברי הימין, אלא מפי ראשי חמולות, שיח'ים בכירים בחברון שהסבירו היטב למה אין תוחלת לרעיון המדינה הפלסטינית וביקשו להצטרף ל"הסכמי אברהם" כמסגרת עצמאית נפרדת מהרש"פ: "אמירות חברון".

נכון אמנם שהפרסומים על כך הוכחו אך לא צריך להיות מזרחן דגול או איש מודיעין כדי לעמוד על הסיבות להכחשה ומתוך כך גם על אמינותה.

נשיא צרפת לא הפתיע כשהחליט להצטרף למנהיגי אירלנד, נורבגיה וספרד שהכריזו לפני יותר משנה על הכרה חד צדדית במדינה פלסטינית. הרעש שעורר צעד זה באותם הימים, היה גדול יותר מהשפעתו המעשית והוא נבלע בתוך המולת המלחמה במזרח התיכון. חזרתו של דונלד טראמפ לבית הלבן היתה אמורה לרסן יוזמות כאלה, הגם שמקרון כבר הוכיח שהוא לא מחוייב להצהרות מושינגטון.

כך או אחרת, הודעתו של מקרון מעלה את הרושם כי מה שחשוב בעיניו הוא עצם היוזמה ולא תוכנה או מרכיביה. אין בצעד הזה אפילו את ההבנה באשר להשלכות העשויות להיות לו על יחסי הכוחות בתוך המחנה הפלסטיני בעצמו: מהלך כזה לא ייחזק את אבו מאזן או את הרשות-הפלסטינית³ שבהם מקרון מבקש לתמוך. לאחר טבח ה-7/10 ומלחמת "חרבות ברזל" הקרדיט על "ההישג" הזה יינתן במלואו לחמאס!

"ההכרה במדינה הפלסטינית באה בעקבות מלחמת 'מבול אל אקצה' ועמידתה האיתנה של ה'התנגדות'", התגאה בכיר האירגון חוסאם בדראן⁴ לאחר הכרזתם של מנהיגי ספרד, אירלנד ונורבגיה. זה מה שיאמרו דוברי אירגון הטרור גם בעקבות הודעת מקרון.

הכתרתו של חמאס כגורם שבזכותו יקבלו הפלסטינים את ההישג הזה, יחד עם הפופולריות הגבוהה שלו בציבור הפלסטיני, וכשברקע כבר ניטש מאבק הירושה על כסאו של אבו-מאזן, יקצרו את הדרך להשתלטות חמאס על הרש"פ גם ביו"ש.

ולא רק זאת. כל הישג שייזקף לזכות חמאס, ובפרט מהלך מדיני כזה, הוא רוח-גבית לדרך הטרור. במקום להתאחד סביב העמדה כי דרך זו פסולה מעיקרה, המסר בצעד הזה הוא הפוך: הטרור משתלם.

ועוד, המחשבה כי "הרשות הפלסטינית" מסוגלת לשאת את עצמה ולתפקד כמדינה עצמאית, מתעלמת מבעיות היסוד של הישות החולה הזו, החל מהלגיטימיות המוגבלת של הנהגתה ובעיות מבניות פנימיות, עבור דרך תמיכתה בטרור וכלה בחולשתה הבסיסית לאכוף את הסדר ולהתמודד עם איומים ביטחוניים.

אלפי המעצרים שצה"ל והשב"כ מבצעים בשטחי יו"ש מידי שנה הם מרכיב בסיסי בתוך שורה של מאמצים שישראל נדרשת להשקיע כדי לאפשר יציבות ביטחונית ולרסן את הטרור באזורים שנתונים לשליטת "הרשות הפלסטינית". בלי הקביים הללו, של ישראל, ספק אם היא הייתה מסוגלת לעמוד בכוחות עצמה, מול אתגריה.

מבחינה מעשית, השפעותיה של ההכרה החד-צדדית מוגבלות למדי. ההכרה אינה מתייחסת לסוגיית הגבולות ובאופן זה רוב מדינות העולם כבר הכירו במדינה הפלסטינית כשהתקבלה כמשקיפה באו"ם. השפעת ההצהרות הללו היא בעיקר במישור התודעתי ובסחף שהן עלולות ליצור. בייחוד כשהן מתרחשות במקביל להליכים בבית הדין הפלילי ((ICC ובבית-הדין לצדק (ICJ) בהאג ובשעה שהממשל האמריקני לוחץ על ישראל להסכים לעסקה שאחד ממרכיביה הוא התחייבות לתהליך שיוביל למדינה פלסטינית.

לאחר המחיר הכבד שישראל שילמה ועודנה משלמת, הדרג המדיני לא רק רשאי אלא חייב לנקוט גישה מפוכחת, זהירה וחשדנית בעמדתו המדינית, לסמוך רק על עצמנו ולהימנע מכניסה לתהליכים שיהיה קשה עד בלתי אפשרי לצאת מהם.

במישור הביטחוני, תהא אשר תהא הגדרתם של הפלסטינים, ישראל תצטרך להמשיך את נוכחותה ולעשות למען ביטחונה את כל מה שהיא עושה כיום. ללא שום פשרות.

יהיה עליה להמשיך ולשמר שליטה מוחלטת ואפקטיבית בגבולות ובקו-התפר, להבטיח חופש פעולה ביטחוני בתוך השטח, ולמנוע תהליכים דוגמת אלה שהתרחשו בעזה.

צה"ל והשב"כ יידרשו להמשיך בפעילותם נגד תשתיות הטרור, לסכל הברחות או ייצור של אמצעי לחימה, לנקוט גישה חשדנית גם ביחס למנגנונים הפלסטינים ולמנוע בכל דרך את האפשרות שחמאס תשתלט על מוסדות השלטון, בין באופן ישיר, בין בשותפות עם גורם פוליטי אחר או באמצעות גורמי "פרוקסי". זוהי המשמעות של הקביעה ☐ נגן על עצמנו בעצמנו!

התפרסם בישראל היום, בתאריך 26.07.2025.